

Eenentwintigste zondag C Jes 66,18-21 Hebr 12,5.7.11-13 Lc 13,22-30

De Kerk, en met name de katholieke Kerk, wordt soms laksheid verweten: ze zou veel te tolerant zijn in het aanvaarden van nieuwe leden. Qua discipline en moreel gedrag stelt ze wel hoge eisen, maar zelfs wie zich er niet aan houdt, blijft zich katholiek noemen of wordt als zodanig beschouwd. Is die katholieke Kerk dan niet de “brede deur” door wie velen naar binnen gaan, terwijl Jezus in het evangelie van vandaag juist de “nauwe deur” aanbeveelt om het Rijk binnen te gaan? Het is niet genoeg, zegt Hij, om te eten en te drinken in mijn aanwezigheid, of naar mijn woord te luisteren zonder het ook te volbrengen. De “smalle poort”, dat is hard werk en veel inspanning! De waarheid zoeken en spreken, rechtvaardigheid betrachten, de liefde zelfs tegenover vijanden betrachten, arm en zachtmoedig zijn, barmhartigheid tonen, zijn hart rein houden, en vrede stichten: dat alles hoort tot het programma van de “smalle deur” waardoor men het Rijk Gods binnengaat. Nogmaals, is de Kerk niet veel te laks en moeten er geen strengere toelatingscriteria gesteld worden? Wat met al die gedoopten bij wie de doopgenade allang inactief is?

Er zijn twee soorten geesten. De ene soort selecteert en sluit uit. De rotte appels moeten uit de mand en de criteria om dit te bepalen moeten opgelijst worden. De andere soort sluit in. Zulke mensen zoeken naar verbinding en integratie. Ze proberen personen die anders zijn of niet aan de gangbare criteria beantwoorden erbij te betrekken. Deze twee soorten geesten kunnen in een bepaalde verhouding samen in één persoon bestaan; ze kunnen ook afzonderlijke mensen en gemeenschappen typeren. Men komt ze overal tegen, in de politiek, in het zangkoor, in de sportclub en dus ook in de Kerk als socio-culturele gemeenschap. Men zou geneigd zijn de voorstanders van de “nauwe deur” tot de eerste groep te rekenen en de partizanen van de “brede deur” tot de tweede. Maar dan verstaat men Jezus’ woorden verkeerd.

Om de betekenis van de “nauwe deur” goed te vatten dient men vooral te letten op het vers waarmee de evangelieperikoop van vandaag begon: “Jezus zette zijn reis voort naar Jeruzalem”. Het Lucasevangelie kent een tweedeling. Het tweede deel begint in hoofdstuk 9 vers 51, waar staat dat *toen de dagen van Jezus’ verheffing (aan het kruis) hun vervulling tegemoet gingen, Hij*

vastberaden de reis naar Jeruzalem aanvaardde. Van dan af staan de eschatologische redes in Jezus' verkondiging centraal. Daarin toont zich een onverbiddeijkheid: als de deur van het laatste feest gesloten is, klopt men tevergeefs aan. Tussen Lazarus in de schoot van Abraham en de mensen die zich niet bekeerd hebben, gaapt een wijde kloof. De "smalle deur" is de enige toegangsweg tot dat feestmaal van de Vader. Jezus is mild maar ook hard, Hij is begrijpend maar ook veeleisend, Hij sluit niemand uit maar is vervuld van Gods toorn. Wie het kan begrijpen, begrijpe het.

Bij Jezus is er niet zozeer sprake van insluiting of uitsluiting, dan wel van een innerlijke of uiterlijke religiositeit. Voor mensen met een uiterlijke religiositeit dient religie vooral om een ander doel te bereiken, bijvoorbeeld om de identiteit van de groep te bevestigen. De godsdienst is de vlag die een andere lading dekt. De Kerk wordt vooral gewaardeerd om haar socio-culturele functie en men neemt slechts marginaal deel aan haar leven. Jezus kiest voor een innerlijke religiositeit. Daarbij gaat het om geloof dat op zichzelf betekenis heeft, om vroomheid die als innerlijke rijkdom wordt ervaren. Men neemt deel aan de liturgie en het kerkelijk leven om de innerlijke bron te voeden. Jezus is hard voor de liefhebbers van uiterlijke religiositeit die wel beroepen in zijn tegenwoordigheid dit of dat te hebben gedaan, maar tegelijk ongerechtigheid bedrijven. Tegen hen zegt Hij: "Gaaf weg van Mij, Ik ken u niet". Maar tegenover hen die in hun innerlijke eenvoud echt naar God op zoek zijn, stelt Hij een breed gebaar: "Van oost tot west, van noord tot zuid zijn er kandidaten voor het Godsrijk". Een katholieke Kerk die ditzelfde brede gebaar stelt, die geen controle-instituut is maar het geloof helpt verinnerlijken, is waarlijk "*kat-holos*", dit wil zeggen "wat het geheel omvat", "universeel". Laat ieder van ons in die zin "katholiek" zijn.

Br. Gueric Aerden ocso Abdiy Onze-Lieve-Vrouw van Prébenoît